

end at vi godt kan taale det. Men jeg synes, at nu, da man er inde paa en rationel Ordning af vort Skattevæsen for de faste Ejendomme, skal vi tage Humbugen væk, og det glæder mig, at baade den højtærede Finansminister og andre Partiers Ordførere har sagt, at det vil de være med til.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Wilmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Wilmann: Det ærede Medlem bliver ved at nævne de ganske smaa Beløb, som Jernbaneskylden har givet Staten i Indtægt. Jeg maa dog henvise til, at paa Statsregnskabet 1920—21 staar Indtægten opført med 55 000 Kr., og selve Jernbaneskyldens Karakter er saaledes, at jo længere Tid der gaar, desto større Indkomst giver den baade Staten og de øvrige, som skal nyde godt deraf. Men jeg ønsker slet ikke at bibeholde Jernbaneskylden, jeg har ikke noget som helst imod at hjælpe det ærede Medlem med at skaffe os af med den. Der er blot den Forskel imellem os, at det ærede Medlem overhovedet ikke vil have nogen Værdistigningsafgift, medens jeg derimod ønsker en almindelig Værdistigningsafgift. Naar jeg ønsker en saadan, er det i og for sig ganske naturligt ud fra mit Standpunkt. Men det ligger ogsaa deri, at det har sine Vanskeligheder at konstatere den Værdistigning, der fremkommer paa Grund af Foranstaltninger, som Samfundet har bekostet. Særlig vanskeligt er det naturligvis, hvor flere forskellige medvirkende Aarsager bidrager til Værdistigningen, at konstatere, hvor meget Jernbanens Anlæg blandt alle disse forskellige Foranstaltninger har bidraget til Værdistigningen. Vil man altsaa lette Arbejdet, saa tager man en almindelig Værdistigningsafgift paa Grund af Samfundsforanstaltninger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem Hr. Wilmann, som nu oplyser, at Jernbaneskylden har indbragt 55 000 Kr. til Staten: Hvor meget tror det ærede Medlem saa, det har kostet, at faa denne Jernbaneskyld fastsat? Jeg antager, det har kostet langt mere, end Skatten har indbragt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Jeg kan ikke se rettere end, at denne Jernbaneskyld, som det ærede Medlem Hr. Wilmann har gjort sig til Talsmand for, men som han alligevel indrømmer, at han gerne vil bort fra, er der nu en Lejlighed til at komme bort fra. Nu siger man, at den har givet 55 000 Kr. i 1920, men det kan man slet ikke regne med, at den vil give; for øvrigt er dette jo ikke noget Beløb, der er værd at tale om. Denne Skat har faktisk vist en springende Tendens, idet den i 1917—18 gav 19 000 Kr. og Aaret efter kun 2 000 Kr. Men man kan naturligvis godt forhøje denne Skat, saa at den kan komme til at indbringe noget mere; men saa kommer den til at hvile paa den Jord, som nu skal vurderes efter Handelsværdi og Beliggenhed, akkurat som der vurderes til Ejendomsskyld, og skal de paagældende have ekstra Skat, bliver det en uretfærdig Beskatning, og det synes jeg, man skulde bort fra.

Niels Frederiksen: Det ærede Medlem Hr. Raffnsøe sagde, at jeg i min Ordførtale havde været den, der var højest oppe og gladest for det foreliggende Forslag. Jeg udtalte i min Tale i Gaar min Anerkendelse af den højtærede Minister, fordi han som Venstres Finansminister havde fremsat et Lovforslag, der tilsigtede at gennemføre Grundskyld og dermed at afløse den nuværende Ejendomsskyld. Den Bemærkning, jeg fremsatte om, at naar man har rakt det radikale Venstre en lille Finger, vil vi tilstræbe at tage hele Haanden ved at gaa ud i Landet og agitere for den efter vor Opfattelse ganske nødvendige Beskatning, har givet det ærede Medlem Anledning til at tænke paa en vis slem Mand med Hestehov. Jeg kan godt forstå, at der hos de forskellige Mennesker er en vis Tilbøjelighed til at danne sig en Forestilling om den slemme Mand med Hestehoven, og at han faar forskellige Skikkelser, efter som man tænker sig det slemme, der kan møde en i Livet. Jeg kan godt tænke mig, at for større Grundejere staar dette, at en anden Borger i dette Land skulde være saa formastelig at forlange Andel i de Grundværdier, han selv er med til at skabe, som noget af det værste, der fra deres Synspunkt kan tænkes. Derfor finder jeg, det er saa lige til, at